

2. ZADARSKI FESTIVAL MONODRAME

Kazalište lutaka Zadar,
28. kolovoza - 5. rujna 2024.

DRAMA+

Kazalište
Lutaka
Zadar

Drama plus i Kazalište lutaka Zadar / In memoriam Zlatko Košta

2. ZADARSKI FESTIVAL MONODRAME

Međunarodni kazališni festival / Kazalište lutaka Zadar, 28. kolovoza - 5. rujna 2024.

PROGRAM 2. ZADARSKOG FESTIVALA MONODRAMA 2024.

Kazalište lutaka Zadar, 28.kolovoza - 5.rujna 2024.

26. kolovoza 2024. u 21 sat

26. kolovoza 2024. u 22 sata

29. kolovoza 2024. u 21 sat

30. kolovoza 2024. u 21 sat

31. kolovoza 2024. u 21 sat

1. rujna 2024. u 21 sat

2. rujna 2024. u 21 sat

3. rujna 2024. u 19 sati

3. rujna 2024. u 20 sati

3. rujna 2024. u 21 sat

4. rujna 2024. u 21 sat

5. rujna 2024. u 21 sat

Srijeda, 28. kolovoza u 21 sat
Svečano otvaranje 2. Zadarskog festivala monodrame
Teatar &TD, Zagreb
Autorski projekt
Sanje Milardović i Lane Barić
VISIBABA

Redateljica: Sanja Milardović
Igra: Lana Barić

Srijeda, 28. kolovoza u 22 sata
Poljana Branka Stojakovića
Lovre Lekaj
CONCERT FOR A DIFFERENT CHAIR

Četvrtak, 29. kolovoza u 21 sat
Kazalište "Grupa"
i Triko Cirkus Teatar, Zagreb
Dario Fo
MISTERO BUFFO

Redateljica: Lee DeLong
Igra: Dražen Šivak

Petak, 30. kolovoza u 21 sat
Zijah A. Sokolović
Miroslav Krleža
GOYA
Redatelj i glumac: Zijah A. Sokolović

Subota, 31. kolovoza u 21 sat
Umjetnička organizacija Pierre Vally
i Zagrebačko kazalište mladih
Lucija Barišić
FINAL ACT / POSLJEDNJI ČIN
Redateljica i glumica: Lucija Barišić

Nedjelja, 1. rujna u 21 sat
Zagrebačko gradsko kazalište
Komedijska i Tesla Teatar
Patrick Süskind
KONTRABAS
Redatelj i glumac: Filip Sertić

Ponedjeljak, 2. rujna u 21 sat
Drama plus
Édouard Louis
TKO JE UBIO MOG OCA
Redatelj: Vinko Radovčić
Igra: Marko Kasalo

Utorak, 3. rujna u 19 sati
Dječje kazalište Dubrava
Prema motivima pripovijetke
Dinka Šimunovića
DUGA
Redateljica: Ana Kreitmeyer
Igra: Ana Maria Štefanac

Utorak, 3. rujna u 20 sati
Glazbeni studio Libreto
INTERMEZZO
Umjetnički voditelji:
Ivana Begović i Dinko Habuš

Utorak, 3. rujna u 21 sat
Gradsko kazalište Žar pica Zagreb
Rudolf Erich Raspe
i Gottfried August Bürger
PUSTOLOVINE BARUNA MÜNCHAUSENA
Redatelj: Aleksandar Švabić
Igra: Marko Hergešić

Srijeda, 4. rujna u 21 sat
Teatar Exit
Marina Vujčić
SUSJED
Redatelj: Janez Vajevc
Igra: Vesna Tominac Matačić

Četvrtak, 5. rujna u 21 sat
Svečano zatvaranje 2. Zadarskog festivala monodrame i dodjela nagrada
Drama plus
Edward Albee
KUC! KUC! TKO JE TAMO!?
Redatelj: Vinko Radovčić
Igra: Lovro Rimac

MONODRAMA KAO ENDEM - RIJETKA I UGROŽENA VRSTA

Predstave koje sam kao ovogodišnji izbornik odabrao za drugi Zadarski festival monodrame pokušat će otvoriti i raspraviti brojna pitanja. Festival je zamišljen kao mjesto druženja a želja mi je da tijekom ovih devet festivalskih dana i noći Kazalište lutaka Zadar postane mjesto koje će njegovati zajedništvo.

Visibaba u izvedbi Lane Barić, između ostalog, će progovoriti o aktualnoj temi samoće, Mistero Buffo krikom će nas pozvati da stanemo na daske i damo glas za "malog čovjeka". Kroz Krležinu, nedavno nađenu dramu o slikaru Goyi, Zijah A. Sokolović aktualizirat će bezvremenski odnos umjetnika i vlasti. Lucija Barišić će na poetičan način otvoriti mnoga društvena pitanja koja se dotiču kolektivnog straha od smrti. Zašto za života ljudi grade visoke ograde i male stolove oko kojih se okupljaju? Kroz monodramu Kontrabas saznat ćemo zašto neki sjede u prvom, a neki u zadnjem redu orkestra. Édouard Louis će nam pomoći da saznamo tko ubija naše očeve i radničku klasu. Gledajući Dugu saznat ćemo smiju li djevojčice igrati nogomet. Barun Münchhausen će nas naučiti kako laži i laganje pretvoriti u maštu i maštanje. Vesna Tominac Matačić će nam objasniti gdje je zapravo granica između stvarnosti i iluzije, a zadnji dan festivala odlučit ćemo o životu ili smrti jednog kazališnog kritičara.

Zadarski festival monodrame je endem, rijetka i ugrožena kazališna vrsta koja broji tek dvije godine na području gdje je osnovan, stoga ga treba pažljivo čuvati. Festival je to koji opstaje isključivo zbog entuzijazma i dobrovoljnog volontiranja nekolicine ljudi, festival koji je otvoren prema drugom i drugačijem, novom i suvremenom, ne komercijalnom. Festival koji ovisi o svojim pokroviteljima - Gradu Zadru (koji je trenutno u blokadi proračuna), Ministarstvu kulture i medija RH i Zadarskoj županiji. Pesimisti mu neće dati ni dvije godine života, ali kao optimist kažem da će festival živjeti te da će i dalje imati isti cilj: vratiti publici istinske kazališne vrijednosti kroz prikaz dobrih, odličnih do vrhunskih monodramskih ostvarenja.

Također, ovo je jedini Zadarski kazališni festival koji dodjeljuje nagrade - jednu nagradu publike i jednu stručnog žirija (svi znamo koliko poticaj znači umjetnicima). Nagrada nosi naziv po istinskom glumcu, lutkaru, prvaku Kazališta lutaka Zadar i prijatelju, Zlatku Košti. Ovogodišnji stručni žiri čine jake i snažne žene, samo žene: predsjednica žirija Antonela Tošić, dipl. dramaturginja, Jadranka Svaguša, dramski producent HNK Zadar, dr. sc. Ana Gospić Županović, izv. prof., teatrologinja, i Anđela Ćurković-Petković, glumica i lutkarica.

Vinko Radović
Umjetnički ravnatelj Zadarskog festivala monodrame

IN MEMORIAM ZLATKO KOŠTA (1951.-2021.)

Zlatko Košta rođen je 25. veljače 1951. godine u Zadru. Prve glumačke korake napravio je u različitim amaterskim grupama koje su bile krajem sedamdesetih godina prošlog stoljeća vrlo aktivne na području Zadra. Stalni član ansambla Kazališta lutaka Zadar postaje 1979. godine, gdje ostaje do umirovljenja 2018. godine. Dugogodišnji rad, veliko iskustvo, bezbroj uloga i nagrada zaslužno mu je donijelo status glumca prvaka.

Tijekom svog skoro četrdesetogodišnjeg rada igrao je u gotovo svim ansambl predstavama Kazališta lutaka Zadar, ostvario preko šezdeset raznih uloga s brojnim redateljima. U radu s mnogim redateljima koji su zastupali različite poetike zbrajao je i nadograđivao znanja o lutkarstvu kako bi sve naučeno pretočio u novi lutkarski lik. Bio je i strašni vuk u Gatarinjoj Crvenkapici i u predstavi Tri prašćića, ali bio je i Stjepan, Don Quijote i Michelangelo Buonarroti. Jedan je od rijetkih lutkara u Kazalištu lutaka Zadar koji se okušao u lutkarskoj monodrami San putujućeg glumca ili prinčeva na zrnu graška u režiji Sunnya Sunninskog. Glumačka uloga Zorana u Planinama Petra Zoranića, u režiji Marina Carića, jedna je od njegovih najboljih uloga po ocjeni publike i kazališne kritike. Međutim, ostat će zapamćen po maestralno odigranoj ulozi Michelangela u predstavi Michelangelo Buonarroti, u kojoj je također zaigrao kao dramski glumac, za koju je bio višestruko nagrađen.

Zlatko Košta je bio samozatajan, rijetko je volio davati intervjuje i uopće razgovarati s novinarima, pa se njegov raznovrsni rad mogao rekonstruirati samo gledajući predstave. Okušao se i u dramskim ulogama u predstavama HNK Zadar: I to je ljubav, Gospoda Glembajevi, Govori mi o Augusti, Thérèse Raquin te Bepo i Marijeta.

Na 21. Festivalu hrvatske drame i autorskog kazališta Marulićevi dani 2011. godine dobio je nagradu za ulogu Michelangela Buonarrotija u predstavi Michelangelo Buonarroti redatelja Dražena Ferenčine. U obrazloženju nagrade stoji: „U ulozi umjetnika u dilemi oko same esencije umjetnosti i smisla života nametnuo se velikom glumačkom snagom kojim lik Michelangela čini bliskim i ljudskim u njegovoj borbi s božanskim, te aktualnim i danas“.

Dobitnik je brojnih nagrada među kojima se ističu: Povelja za dugogodišnji rad i doprinos hrvatskom lutkarstvu 2012. godine te Nagrade Grada Zadra, također 2012. godine. Zlatko Košta umro je 6. studenoga 2021. godine u Zadru.

Puno je razloga da se jedan festival posveti jednom čovjeku. Ponajprije jer je riječ o iznimnom čovjeku. Kad je takav čovjek još i veliki glumac, onda je taj festival glumački. Naš Zlatko je bio jedno i drugo, a pri tom je svim srcem pripadao ovom našem Gradu, ovoj publici, svom poslu. Zato je važno i hvale vrijedno, što je Grad osjetio potrebu da mu se oduži i da ga ne zaboravi.

Čist i nepatvoren, iskren do granice bola, uz smješak da ne zaboli, bez malicioznosti, u najboljoj namjeri, bez skrivenih misli i ciljeva... Teško je naći takve ljude, a Zlatko je bio baš takav. I sigurna sam da i dalje šeta svojim kaletama u potrazi za drugim čovjekom s kojim će stati uz piće, razgovor i smijeh.

A onda dalje, u liku siluete koju smo "zamrznuli" i pretvorili u nagradu za najboljeg glumca ili glumicu na našem festivalu monodrame.

Iris Pavić Tumpa
ravnateljica Kazališta lutaka Zadar

dr. sc. Teodora Vigato, izv. prof., teatrologinja
predsjednica stručnog žirija I. Zadarskog festivala monodrame 2023.

Monodrama (ni) je dijagnoza

Kazališni ljudi vole reći da bez glumca nema kazališta, i time kao da odrađuju, pogotovo ako sami nisu glumci kojima je takav narcizam gotovo u opisu posla, dug prema onima koji se zaista znoje i vrte na sceni. Nešto sabraniji im, ponekad i u šali, pokušavaju objasniti da kazališta nema najprije bez publike, jer igrati samo za sebe, a pogotovo zbog sama sebe, i pritom to ne smatrati nužnom vježbom nego upravo izvedbom, već je dio dijagnoze. No, činjenica jest da se jedan od glumačkih i kazališnih fenomena kreće upravo po toj tankoj granici. Drugim riječima, monodrama možda i nije dijagnoza, ali je li upravo onaj sukus kazališta koji ostaje nakon što se sve ostalo ukine, ili skine?

Igor Ružić, Vijenac

monodrama (mono- + drama)

scensko djelo u kojem jedno lice recitira (katkad pjeva) tekst uz popratnu scensku glazbu (uglavnom orkestralnu). Javila se u XVIII. st. u Francuskoj i Njemačkoj (J.-J. Rousseau – H. Coignet, Pygmalion; J. Ch. Brandes – J. Benda, Arijadna na Naksu; J. W. Goethe – C. Eberwein, Prozerpina). Od novijih monodrama ističu se Očekivanje (M. Pappenheim – A. Schönberg), Perzefona (A. Gide – I. Stravinski), Ljudski glas (J. Cocteau – F. Poulenc), Medij (P. M. Davies). Monodramom se naziva i monološka drama, dramsko djelo sa samo jednim likom (E. O'Neill, Prije doručka; S. Beckett, O, divni dani).

monodrama. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 2013. – 2024. Pristupljeno 17.8.2024. <<https://www.enciklopedija.hr/clanak/monodrama>>.

Fotografija: Petar Pavlov

Autorski projekt Sanje Milardović i Lane Barić

VISIBABA

Redateljica: Sanja Milardović

Igra: Lana Barić / Autorice teksta: Lana Barić, Sanja Milardović i Nikolina Rafaj / Dramaturginja: Nikolina Rafaj / Scenografkinja: Andrea Lipej / Oblikovateljica svjetla: Dina Marijanović / Oblikovatelj zvuka: Miroslav Piškulić / Autor glazbe: Matej Merlić / Video: Tin Ostrošić – kamera, David Gašo – montaža / Glasovi: Duško Ćurlić, Nikša Butijer, Bernard Tomić i Sanja Milardović / Fotografije: Luka Dubroja / Produkcija: Teatar &TD, Zagreb

Visibaba je usamljena žena u četrdesetima koja u trenutku čekanja pregleda kod doktora, bojeći se najgoreg ishoda, na osebujan i komičan način prolazi kroz razne situacije koje su je u životu obilježile i koje ona povezuje s potencijalnom bolešću svojeg tijela. Neobično dijete, povučeno, uvijek s knjigom, nikad s drugom djecom, Visibabu je svijet oko nje uvijek malo plašio i nikad prihvaćao. S vremenom je i ona sama shvatila da je za nju najbolje da se sakrije i pričekava da ovaj život prođe. Sada, u trenutku kada misli da se stvarno bliži njen kraj, u njoj se javlja nešto novo.

U svijetu s rastućim brojem usamljenih i neprihvaćenih pojedinaca, tu gdje sve napreduje osim ljudske suštine koja je uvijek povezanost s drugim bićem i osjećaj prihvaćenosti, sve više ljudi u sebi nosi malu Visibabu koja bi da može, živjela neki skroz drugi život. Dopusštenje za takav život nikad neće dobiti, mora ga dati sama sebi i sjetiti se da je ona u svojoj suštini – jedna vjesnica proljeća.

“Znaš li šta je najljepše u životu? Želja, prijatelju.”

Meša Selimović

Visibaba želi živjeti.

“Lana Barić u svakom je slučaju sposobna, sugestivna i vrlo predana glumica. Nema nijednog trenutka izvedbe u kojemu ona ne daje svoj maksimum – i to ne samo u smislu zanatske vještine, nego i glumačkog preobilja unutarnjih previranja. Iz nje čak probija neka neobična ljudska dobrotu, nevezana za ulogu, ali u energiji tipična za velikodušne i srčane ljude.” Nataša Govedić, Novi list

Dario Fo

MISTERO BUFFO

Redateljica: Lee Delong

Igra: Dražen Šivak / Prevoditeljica: Tatjana Peruško / Glazbenik: Igor Dorotić / Autorica svjetla: Vesna Kolarec / Fotografije: Valerija Baranović / Producentica: Jana Šivak / Produkcija: Kazalište "Grupa" i Triko Cirkus Teatar, Zagreb

Mistero Buffo krikom poziva da stanemo na daske i damo inteligentni komični oblik općem bijesu "malog čovjeka." Dok naše postojanje na ovom planetu izdiše, političko-industrijsko-vojna oligarhija nastavlja bacati dimne zastave ne bi li masama odvušla pažnju. No, dižu se glasovi, a glas Darija Foa kao i uvijek oštar je poput britve. Iako su svih devet komičnih misterija i sve četiri pasionske igre čisti biseri, Rođenje glumca, Lazarovo uskrsnuće i Bonifacije VIII smatraju se ključnima. Rođenje glumca brutalna je priča o gubitku i uništavanju autoriteta. Moćnici nasilno uništavaju cjelokupno postojanje siromašnog nevinog čovjeka. S obzirom na to da se klaun rađa kroz patnju, slijedi iskupljenje.

Glumac odražava bezdušne sile i prisiljava nas da se zapitamo o stanju ljudske vrste. Lazarovo uskrsnuće ruga se nemogućnosti masa da shvate božansko, čak i kad im je pred nosom. Nemilosrdno nagomilavanje medijskih podataka, kao neizbježan fenomen, otupjelo je našu sposobnost razabiranja ključnog. Bonifacije VIII izravna je optužba Crkve; zbog korupcije, bezbožnosti, novčanih interesa i neizrecivog nedostatka svetosti Crkva gubi mlađe, liberalnije generacije. Nalazimo se na prekretnici. Kroz karneval Darija Foa možemo iznova definirati status quo, pojam poretka, žrtve, glumca i publike.

"Šivakov je Mistero Buffo čudesan, čudnovato fascinantan: ujedno visoko estetiziran i komičan, namijenjen kazališnoj eliti i malim ljudima, lud od smijeha i bolan do suza, oštar prema političkim pitanjima i blag prema slabostima puka, farsičan i tragičan, groteskan i dramatičan. Istodobno mio i šarmantan i dubok i tajanstven."

Mira Muhoberac, Vijenac

Miroslav Krleža

GOYA

Redatelj: Zijah A. Sokolović

Igra: Zijah A. Sokolović / Dramaturgija: Selma Parisi / Kostimografija: Lejla Hodžić / Izrada maski: Narda Nikšić / Izrada rekvizita: Mirza Huntić / Glazba: Veljko Nenadić / Fotografije: Hana Selena Sokolović / Producent: Zijah A. Sokolović

Nedavno je mladi znanstvenik i istraživač Pavle Bonča u Krležinoj rukopisnoj ostavštini otkrio spisateljev mladalački dramski tekst Goya. Procjenjuje se da je nastao 1917. godine. Novoobjavljeni dramolet čitamo u kontekstu poznatog Krležina eseja o Goyi, u kojem piše: Mnogo mislim o Goyi ovih dana (1926. godine). Pred četrnaest godina, ja sam sanjao o velikoj junačkoj pentologiji, o herojima, koji su stajali preda mnom kao Rodinov Balzac... Pet giganta htio sam da nacrtam, pet monumentalnih figura: Krista, Michelangela, Kolumba, Kanta i Goyu. Njegovo otkriće i scensko uprizorenje prvorazredni je kulturni događaj.

U središtu Krležine nedovršene dramske vizije Goya nalazi se umjetnik – slikar i njegova intimna drama. Izvjesne praznine, nedovršenost i atonalnost teksta Zijah A. Sokolović ispunjava svojim glumačkim umijećem i gradi cjelovitu kazališnu predstavu. U Goyinim monolozima ima mnogo grčevitog preispitivanja društvenopolitičkog sustava vrijednosti tog doba, kao i konformizma, hijerarhije vlasti i pozicije moći, dok se slikar istovremeno žestoko obračunava s umjetničkom i etičkom pozicijom dvorskog umjetnika.

Ja sam plaćena dvorska luda, lakaj, ništarija! Ja nisam čovek! Jesam li ja moguće čovek? Imam li ja karaktera? Goyinu unutarnjem sukobu pridružuju se u kratkim glumačkim etidama nakaradne dvorske lude i užtogljene dvorske dame, objiesni kraljevi, strijeljanja i mučenja, lavež pasa i rzanje konja, lascivne žene, mentalni bolesnici i mnogi drugi koji besciljno lutaju kraljevskim dvorom. Čuje se pohota i jezivi smijeh sumnjivih mračnih spodoba u dvorskim odajama. Tu su kroz Goyu, odnosno jednog čovjeka – glumca prikazani razvrat, zlo i nemoral, objijest i dosada. U grotesknim snovolikim etidama, poigravanjem glumačkim vještinama i različitim narativnim oblicima, glumac aktualizira bezvremen odnos umjetnika i vlasti.

“Zijah A. Sokolović donosi tog umornog ali nikad pripitomljenog starca, buntovnog, ali zato ništa manje preciznog anatoma feudalnog carstva i plemstva upravo na tom tragu, slijedi Krležin kroki velikog majstora kista i bakrorezne igle.” Mladen Bićanić, Oslobođenje

Lucija Barišić

FINAL ACT / POSLJEDNJI ČIN

Redateljica: Lucija Barišić

Igra: Lucija Barišić / Umjetnički suradnici i asistenti redateljice i dramaturginje: Petra Veber, Damir Klemenčić, Adriana Josipović, Ana Prolić, Mala Kline i Jadran Grubišić / Glazbenici: Luka Žužić i Tomi Novak / Oblikovatelj svjetla: Marino Frankola / Dizajn plakata: Ivor Tomljanović / Fotografije: Zvonimir Ferina / Produkcija: Umjetnička organizacija Pierre Vally, Zagreb i Zagrebačko kazalište mladih

Predstava Final act / Posljednji čin monodrama je glumice i autorice Lucije Barišić koja iz perspektive smrti kao zadnjeg, finalnog čina, produbljuje i propitkuje sve tanke i fine niti života koje joj prethode. Predstava se bavi intimnom pripovijesti o činju umiranja, no također, na lucidan, humorističan, otvoren i poetičan način otvara mnoga pitanja koja se postavljaju u aspektu društva i kolektivnog straha od smrti, i na koja u svakodnevici u suočavanju s činom smrti, izbjegavamo odgovoriti: Što je život iz perspektive smrti? Zašto za života ljudi grade visoke ograde i male stolove oko kojih se okupljaju?

Lucija Barišić pred publikom otvara i mapira karte sjećanja, mjesta odgađanja i čekanja završnog čina. Snažno suprostavljajući život i smrt, realitet i imaginaciju, ponudila je kazališnu predstavu i koncert kojima se slavi život.

Final act / Posljednji čin produkcija je Umjetničke organizacije Pierre Vally u koprodukciji sa Zagrebačkim kazalištem mladih te uz potporu Ministarstva kulture i medija RH.

“Predstava Final act / Posljednji čin je tako pravi rollercoaster (ili u prijevodu, prikladno, „vlak smrti“) emocija, iz publike se zvuci smijeha izmjenjuju sa šmrcajem i šuškanjem rupčića. Ta se izmjena komičnog i tragičnog tona odvija u gotovo prirodnom ritmu, zbog čega jedan sat proleti kao vjetar, baš kao i samo vrijeme prema riječima glumice.”
Nora Čulić Matošić, Vijenac

Patrick Süskind

KONTRABAS

Redatelj: Filip Sertić

Igra: Filip Sertić / Umjetničko vodstvo: Ivana Buljan Legati / Kostimografija: Mirjana Zagorec / Scenografija: Damir Kovačević i Domagoj Marković / Oblikovanje svjetla: Jan Luka Jerković / Oblikovanje tona: Zdravko Tomčičin / Fotografije: Ines Novković / Produkcija: Zagrebačko gradsko kazalište Komedijska i Tesla Teatar, Zagreb

Predstave i filmovi uvijek se rade o velikim imenima, o onima koji su uspješni, onima koji su ušli u povijest. A što je s onima koji su se jednako trudili, a nisu uspješni? Ovo nije priča o kraljevima, državnici, slavnim skladateljima ni o nekoj drugoj znamenitoj ličnosti već samo o jednom kontrabasistu. Pa što? Je li zato manje vrijedna pričanja i ne bi ju trebalo pričati? Možda će vas baš zato dirnuti ravno u srce.

U fokusu ove drame je glazbenik koji je cijeli život podredio glazbi, a sada sjedi u zadnjem redu orkestra. Što ako cijeli život igramo po pravilima, poslušno i požrtvovno, a život nas za to ne nagradi? Predstava je oda onima koji su od života očekivali više. Nasmijati će vas do suza, ali i potaknuti na razmišljanje je li uspjeh kojim težimo zaista toliko važan.

Život nije fer. Događa li se uistinu sve s razlogom? Zašto su neki od nas talentiraniji, bogatiji ili ljepši od drugih? Zašto neki sjede u prvom, a neki u zadnjem redu orkestra? Uz koju čašicu previše, naš će vam antijunak otkriti sve o usamljenosti, anonimnosti i instrumentu kojeg baš i ne voli. U maniri dobrih, starih romantičnih komedija, ili bolje rečeno tragikomedija naš kontrabasist učini će sve da osvoji jednu sopranisticu. Ali izlazi li ona sasvim slučajno s dirigentom? Ili je ipak problem u instrumentu? Čime mu se zamjerio Mozart i što je još pošlo po krivu u njegovu životu otkrit će vam iz svog dnevnog boravka jedan... ime mu nije važno, kontrabasist!

“Jasno je da će ova Sertićeva monodrama postići izniman uspjeh, prije svega zbog izvrsne glume i suptilnoga humora kojim autor progovara o mnogim aktualnim temama i izazovima modernog svijeta. Sertić je sve književne, kazališne i scenske izazove svladao iznimno uspješno i ponudio gledateljima izvrsnu (re)interpretaciju Kontrabasa. Gledatelji su glumca oduševljeno prihvatili i počastili ga na poklonu uzvicima: Bravo! Tomu dodajem i svoj glas.” Vesna Muhoberac, Kazalište.hr

Édouard Louis

TKO JE UBIO MOG OCA

Redatelj: Vinko Radovčić

Igra: Marko Kasalo / Prijevod: Zlatko Wurzberg / Nakladnik: Naklada OceanMore / Dramaturginja: Antonela Tošić / Scenograf: Luka Lang / Kostimografkinja: Anita Goreta / Odabir glazbe: Vinko Radovčić / Oblikovatelj svjetla: Frane Papić / Oblikovatelj tona: Mate Petričević / Izrada rekvizita: Ljiljana Surać / Fotografij predstave: Željko Karavida, Filip Brala i Saša Čuka / Inspicijent i kreativni producent: Domagoj Lindinger / Produkcija: Drama plus, Zadar

Predstava donosi priču o ocu, tvorničkom radniku, otprije poznatom iz Louisova prvijenca, autobiografskog romana Raskrstimo s Eddyjem, kojemu su težak fizički rad, pretrpljene nepravde, postupno ukidanje radničkih prava slomili, kako tijelo, tako i duh. Louis se vraća u djetinjstvo i mladost da bi se pomirio s ocem i ispričao njegovu priču, jasno upirući prstom u krivce mnogih nepravdi koje su zadesile njegova oca, pa tako i cijelu njegovu obitelj. Édouard Louis je rođen kao Eddy Bellegueule u okolini u kojoj su nasilje, a pogotovo ono muškaraca nad ženama svakodnevna i normalna, čak i očekivana pojava, u okolini koja tolerira i podrazumijeva alkoholizam, siromaštvo kao datost i koja ne vidi svrhu u obrazovanju. Jer, izlaza nema, a prelazak na višu stepenicu je teško, gotovo nemoguće ostvariti premda je sam Édouard pokazao da je moguće i to upravo pomoću obrazovanja.

„Za one koji imaju moć politika je, najčešće, estetsko pitanje, način razmišljanja o sebi, način gledanja na svijet, konstruiranja svoje osobe. Za nas, značilo je to živjeti ili umrijeti“, piše u romanu. Gotovo pa da je suviše govoriti o tome koliko se Louisove teme uklapaju u kontekst hrvatskog društva u kojem je politika glavna „zvijezda“. Druga važna tema koju autor proteže kroz sva tri romana: Raskrstimo s Eddyjem (2014.), Povijest nasilja (2016.) i Tko je ubio mog oca (2018.) jesu društveni okviri, njihovi oštri, nezahvalni rubovi, ustaljeni mentalitet koji sve drugačije od onog što poznaje, ponižava i odbacuje.

Predstava se izvodi uz dobivena autorska prava The Wylie Agency (UK) LTD iz Londona. Naslov izvornika: Qui a tué mon père Copyright © 2018, Édouard Louis. Sva prava pridržana.

„Apsolutno remek-djelo, u kojem dramaturgija, režija i glumačka interpretacija dišu i kreću se kao jedan organizam.“ Oretta Bressan, La Voce

Prema motivima pripovijetke Dinka Šimunovića

DUGA

Redateljica: Ana Kreitmeyer

Igra : Ana Maria Štefanac / Autorice koncepta: Ana Maria Štefanac, Ana Kreitmeyer i Dina Vukelić / Dramaturginja: Dina Vukelić / Autorica teksta: Dina Vukelić / Skladateljica: Linda Uran / Scenografkinja i kostimografkinja: Stella Leboš / Autorica videa: Dina Vukelić / Dizajnerica plakata: Marta Dolenčić / Fotograf: Tomislav Klarić / Produkcija: Dječje kazalište Dubrava, Zagreb

Duga Dinka Šimunovića bezvremenska je pripovijetka koja rastvara svjetove mašte i vodi generacije mladih čitateljica i čitatelja kroz krajolike prošlosti i sva ondašnja pravila, forme i običaje, odvojene za djevojčice i dječake.

U ovoj kazališnoj interpretaciji donosi se jedan od mogućih pogleda na klasični predložak, tako što se isprepliču i prožimaju sudbine dviju Srna iz dvaju različitih vremenskih perioda.

Današnja Srna ide u 6. b razred. Voli duksice, crnu boju, TikTok i nogomet. No, smije li Srna igrati nogomet s dečkima iz razreda? I što će Srna napraviti da se izbori za slobodnu igru? Što povezuje dvije imenjakinje – modernu buntovnicu i maštovitu, ali suspregnutu djevojčicu iz Duge? I što za obje predstavlja duga? Rascjep od više od sto godina dijeli živote djevojčica, no njihove su želje, maštanja i ciljevi ujedinjeni u jednakom naumu – borbi za jednakost.

“Izabrali smo predstavu Duga jer smatramo da je glumica odlično izvela monodramu. Tema predstave je vrlo aktualna i nosi poruku koja je djeci potrebna. Predstava je također vizualno stvarala atmosferu koja je podupirala temu. Svidjela nam se i interakcija glumice s publikom te dobro iskorišteno probijanje četvrtog zida.”

Iz obrazloženja za Nagradu najbolje predstave u cjelini prema ocjeni Dječjeg žirija Susreta profesionalnih kazališta za djecu i mlade Hrvatskog centra Assitej, Čakovec, 2023.

Rudolf Erich Raspe/Gottfried August Bürger

PUSTOLOVINE BARUNA MÜNCHAUSENA

Redatelj: Aleksandar Švabić

Igra: Marko Hergešić / Dramatizacija i dramaturgija: Dunja Fajdić / Skladatelj: Matija Antolić / Kostimografkinja: Dženisa Pecotić / Oblikovatelj rasvjete: Goran Jurković / Asistentica kostimografkinje: Tihana Cizelj / Vizualni identitet predstave: Mare Milin / Fotografije: Mare Milin / Produkcija: Gradsko kazalište Žar ptica, Zagreb

Zamislite... jednog pustolova. Oplovio je sve znane i neznane zemlje, ukrotio divlje zvijeri, upoznao Svemir i Zemlju uzduž, poprijeko, iznutra, ovako, onako i naopako. Možete li zamisliti takvog čovjeka? Možete? A sad, zamislite da je njegov brod... ma, ne, samo malo.

Ovako: zamislite da je on jedan obični tata i zove se vrlo obično, recimo... Marko. Dok radi, dok čisti, kuha i posprema, on mašta. Je l' i vi to često radite? Maštate dok radite nešto sasvim obično? Da?! Onda brzo s nama na brod!

Pridružite nam se na plovidbi kroz priče baruna Münchausena. Spremni? Ukrcavanje!

"U vrlo dinamičnoj, okretnoj i duhovitoj glumačkoj izvedbi Marko Hergešić pokazao nam je široki raspon svoga glumačkog umijeća. Kao u dječjoj igri, vrlo se spretno prebacuje s priče na priču, brzo pripovijeda i izmjenjuje se u različitim likovima kroz promjene glasova i kretnji. Pritom pokazuje da je dobar glumac, prije svega autentičan i prirodan, otvoren za igru i maštu, spreman na osluškivanje publike i sposoban na brze i raznolike preobrazbe, da zna pjevati, biti lutkar kada je to potrebno i da fantastično pleše."
Katarina Kolega, Vijenac

Marina Vujčić

SUSJED

Redatelj: Janez Vajevec

Igra: Vesna Tominac Matačić / Prilagodba romana za kazalište: Vesna Tominac Matačić / Asistent redatelja: Andrej Vajevec / Autor glazbe: Zvonimir Dusper / Oblikovatelj svjetla: Janez Vajevec i Domagoj Klasić / Fotografije: Boris Krstinić / Autor video spota: Hrvoje Zalukar / Zahvaljujemo: Gabi Novak, Frizerski salon Evelin Kerastase, Teenlifing / Produkcija: Zagrebački glumački atelje i Teatar EXIT, Zagreb

Junakinja ove predstave mogla bi biti i vaša neupadljiva susjeda koju svakoga jutra pozdravljate na stubištu. Živi sama na četvrtom katu i baš ničime ne privlači pozornost. No, kad bi jedan od zidova njezinog stana, poput onoga četvrtoga u teatru, bio imaginaran, možda bi vas iznenadio tajni svijet fikcije u kojem ona igra svoju neostvarenu ulogu voljene žene, dok objekt njezine „ljubavi“ s drugoga kata i ne sluti da živi u njezinoj glavi.

No, gdje je zapravo granica između stvarnosti i iluzije? Jesmo li zaista slobodni kao što nam se čini ili smo tek zatočnici u kavezu vlastitih emocionalnih ograničenja? Ovo je predstava o samoći i otuđenosti do ludila u kojoj je nemoguće ostvariti dublji kontakt, čak ni s osobama iz svoje neposredne blizine. Ili je ipak moguće... ako se usudite.

“Vesna Tominac Matačić unijela je cijelu sebe u oživljavanje junakinje ove predstave. Nježna je i samozatajna, ali istovremeno senzualna i tužna – iz svake njezine pore izbija zaljubljenost, nevina zaljubljenost koju kao da osjeća 16-godišnjakinja, a ne zrela žena. Tominac Matačić je svom liku dala živost, glas i podrhtavanje usnica kada je povrijeđena. Publika koja odabere provesti večer u intimnom i minimalističkom prostoru Exita obožavat će je, sažalijevati, ali i potpuno se saživjeti s njezinim malenim intimnim svijetom toliko osiromašenim ljubavlju, da ju je morala izmisliti iz ničega.”

Ines Mihić, Dnevnik.hr

Edward Albee

KUC! KUC! TKO JE TAMO!?

Redatelj: Vinko Radovčić

Igra: Lovro Rimac / Prijevod: Vinko Radovčić / Dramaturginja: Antonela Tošić / Scenograf: Luka Lang / Kostimograf: Vinko Radovčić / Odabir glazbe: Vinko Radovčić / Oblikovatelj svjetla: Frane Papić / Oblikovatelj tona: Mate Petričević / Fotograf predstave: Saša Čuka / Inspicijent i kreativni producent: Domagoj Lindinger / Produkcija: Drama plus, Zadar

Ovo je priča o čovjeku koji nema ni ime ni prezime. Zbog prevelike strasti prema svom pozivu izgubio je svoj humani identitet. Nema godine, nacionalnost ni vjersko opredjeljenje. Nema prijatelje. On je Kritičar. Sve i svatko je podložan njegovoj kritici. Rijetko što prolazi ispod njegova profinjenog radara. Kriteriji su mu uklesani u kamen i svijetom hoda sa štapom, poput Abrahama. Najčešće ne treba ni kucati na vrata - ona mu se sama otvaraju jer je kritika nužna. U suprotnom, kako će ljudi znati što je vrijedno gledanja? A što kad se vrata ne otvore automatski? U ovoj predstavi Kritičara suočavamo s Publikom, njezinom milošću ili nemilošću. U vašim je rukama ključ koji mu može, ali i ne mora otvoriti zatvorena vrata. Na vama je da odlučite što ćete učiniti.

Edward Albee bio je američki dramatičar (Washington, SAD, 1928. – Montauk, New York, SAD, 2016.) koji je sredstvima teatra apsurda i psihoanalitičkim poniranjem u osobnost stvarao dramske sukobe, pri čemu satira na ustajalost američkog malograđanstva prelazi u stravičnu, bezizlaznu moru: Zoološka priča (The Zoo Story, 1959.), Američki san (The American Dream, 1961.). Proces te dezintegracije u okvirima obitelji najizrazitije je iskazan u njegovom svjetski poznatom komadu *Tko se boji Virginije Woolf?* (Who's Afraid of Virginia Woolf?, 1962.), dok *Sitna Alice* (Tiny Alice, 1964.) istu problematiku diže na apstraktniju razinu. Među kasnijim djelima ističu se *Tri visoke žene* (Three Tall Women, 1991.), *Koza ili tko je Sylvia?* (The Goat or Who is Sylvia?, 2002.), *Kod kuće u zoološkom vrtu* (At Home at the Zoo, 2009.). U njegovoj dramaturgiji stapa se stvarno i nestvarno, svakodnevno i snovito, da bi se iskazalo otuđenje unutar suvremenog društva.

Ovo je hrvatska praižvedba jedne od posljednjih drama Edwarda Albeea "Knock! Knock! Who's There!?" praižvedena u kazalištu McCarter Theatre Center u New Jerseyju (SAD) 25. listopada 2003. godine. Hrvatska praižvedba: Kazalište lutaka Zadar, 5. rujna 2024. u 21 sat. Predstava izvan konkurencije.

POPRAJNI PROGRAM

Lovre Lekaj

CONCERT FOR A DIFFERENT CHAIR

Zamislite jedan mali otok na kojem ne postoji vrijeme, na kojem ne postoji ništa osim vas samih. Na tom otočiću živi jedan glazbenik koji je tamo radi atmosfere i svira samo kako mu nalažu vlastiti osjećaji. Oko njega u plićaku plivaju brojne stolice različitih veličina i oblika, namijenjene upravo vama. Vi možete uzeti bilo koju i sjesti, ispružiti se, popeti se na nju... sve je na vama... kako god želite. Ono što preostaje je da maštovito sanjarite... i uživajte... i prepustite se trenutku.

Glazbeni studio Libreto

INTERMEZZO

Između dvije predstave, svakako je i uputno napraviti jedan mali - INTERMEZZO. Međučin, međuigru kao ostavljanje prostora da se svi dojmovi slegnu a čula izbalansiraju i opuste. No i tu tako važnu kazališnu pauzu valja ispuniti nečim duboko ljudskim, emotivnim i univerzalnim, kako bi nas glazba, baš poput vještog lađara, nježno, ali sigurno preve(z)la preko imaginarne rijeke od jednog do drugog kazališnog bisera (za djecu).

Mali koncert naziva INTERMEZZO nastao je zato da biste između dvije zanimljive kazališne igre mogli uživati u lijepim i nadahnutim izvedbama djece i mladih, a solistice iz Glazbenog studija LIBRETO, pod umjetničkim vodstvom Ivane Begović i Dinka Habuša, izvest će neke od (njima) najljepših i najdražih vokalno-instrumentalnih skladbi iz standardnog i kvalitetnog pop repertoara, na hrvatskom, engleskom i francuskom jeziku.

INTERMEZZO će ispričati svoju glazbeno-scensku priču, prožimajući se s predstavom prije i predstavom koja slijedi, te smo sigurni da će svi ti segmenti u skladnom suživotu ostaviti na publiku jedan zaista snažan dojam kazališta kao mjesta potpune slobode i nesputane kreativnosti i mjesta gdje se rađa iskrena sreća u sadašnjem trenutku, i to i glumci i pjevači nazivaju istim imenom - svečanost.

Ulaz na popratni program festivala besplatan je za sve posjetitelje.

INFORMACIJE ZA POSJETITELJE FESTIVALA

CIJENE ULAZNICA

Cijena ulaznica za pojedinačne predstave: od 10,00 € do 15,00 €

Cijena ulaznica za komplet od deset predstava: 70,00 €

PRODAJA ULAZNICA

Ulaznice se kupuju i preuzimaju na blagajni Kazališta lutaka Zadar, Sokolska 1, Zadar od 28. kolovoza do 5. rujna 2024., svakog dana od 20 sati do početka predstave u 21 sat, odnosno od 18 sati na dan igranja predstave koja počinje u 19 sati.

REZERVACIJA ULAZNICA

Ulaznice je moguće rezervirati na e-mail: uzkudramaplus@gmail.com i marketing@klz.hr najkasnije tri sata prije izvedbe svake predstave ili na broj telefona: +385 23 319 181 radnim danom od 8 do 15 sati ili SMS porukom na +385 98 779 703. Rezervirane ulaznice potrebno je preuzeti i kupiti najkasnije sat vremena prije početka predstave na blagajni Kazališta lutaka Zadar. Rezervirane ulaznice koje nisu podignute na vrijeme bit će puštene u slobodnu prodaju.

Osobama u invalidskim kolicima pristup gledalištu olakšan je uz prethodnu najavu. Molimo Vas da tijekom predstave ne koristite mobilne telefone. Fotografiranje, snimanje zvuka i/ili slike za vrijeme predstave nije dopušteno. Zadržavamo pravo izmjene najavljenog programa.

NAGRAĐA PUBLIKE

Svi posjetitelji 2. Zadarskog festivala imaju priliku sudjelovati u izboru nagrade za najbolju monodramu. Poslije svake predstave, posjetitelji će na svojim ulaznicama ocjenom od 1 (najniža) do 5 (najviša) ocijeniti odgledanu monodramu i ulaznice ubaciti u kutiju koja će se nalaziti u predvorju Kazališta lutaka Zadar te na taj način svojim glasom pridonijeti konačnom izboru nagrade publike za najbolju monodramu.

IMPRESSUM

UMJETNIČKI RAVNATELJ FESTIVALA
Vinko Radovčić

ORGANIZATORI
Drama plus i Kazalište lutaka Zadar

PRODUCENTI
Vinko Radovčić i Iris Pavić Tumpa

STRUČNI ŽIRI
Antonela Tošić, dipl. dramaturginja
(predsjednica žirija)
Jadranka Svaguša, dramski producent HNK
Zadar (članica žirija)
dr. sc. Ana Gospić Županović, izv. prof.,
teatrologinja (članica žirija)
Anđela Curković-Petković, glumica Kazališta
lutaka Zadar (članica žirija)

IZBORNİK FESTIVALA
Vinko Radovčić

ODNOSI S JAVNOŠĆU
Magdalena Koritar i Sanja Pavičić

KOORDINATOR FESTIVALA
Domagoj Lindinger

SLUŽBENI FOTOGRAF FESTIVALA
Saša Čuka

IDEJNO RJEŠENJE STATUE NAGRADE FESTIVALA
Vinko Radovčić i Robert Košta

TEHNIČKA REALIZACIJA NAGRADE
Robert Košta i Darko Petković

VODITELJ TEHNIKE
Zlatko Vidaković

MAJSTORI SVJETLA
Frane Papić i Marin Bakmaz

MAJSTORI TONA
Mate Petričević i Marin Bakmaz

MAJSTOR SCENE
Adriano Košuta

POMOĆ U TEHNIČKOJ REALIZACIJI
Marijan Nižić

INSPICIJENTICA
Radojka Kozulić

SPONZORI FESTIVALA
Kornat, Skoblar, Pet bunara, The Botanist,
Kapric, Morita, 4 kantuna i Mediterraneo,
cvjećarnica Mirta, Nasadi d.o.o.

POSEBNO ZAHVALJUJEMO
Hrvatskom narodnom kazalištu Zadar,
ravnatelju Renatu Švoriniću

FOTOGRAFIJA NASLOVNICE
Hana Helena Sokolović

VIZUALNO RJEŠENJE
Vinko Radovčić

GRAFIČKO OBLIKOVANJE
Katarina Oruč

UREDNIK KNJIŽICE
Domagoj Lindinger

LEKTURA
Nada Radovčić

KOREKTURA
Domagoj Lindinger

TISAK
dpi grafika Zadar

ZA IZDAVAČA
Vinko Radovčić (Drama plus) i
Iris Pavić Tumpa (Kazalište lutaka Zadar)

NAKLADA
500 komada

Zadar, kolovoz 2024.

Organizatori:

DRAMA+

Molatska 9, 23 000 Zadar, Hrvatska

Tel. +385 98 779 703

www.dramaplus.hr

Kazalište Lutaka Zadar

Sokolska 1, 23 000 Zadar, Hrvatska

Tel. +385 23 319 181

www.klz.hr

Generalni
pokrovitelji
festivala:

GRAD ZADAR

Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture
i
medija
Republike
Hrvatske
Ministry
of Culture
and Media

ZADARSKA ŽUPANIJA

Pokrovitelj
festivala:

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE
ZADAR

Drama plus i Kazalište lutaka Zadar / In memoriam Zlatko Košta

2. ZADARSKI FESTIVAL MONODRAME

Međunarodni kazališni festival / Kazalište lutaka Zadar, 28. kolovoza - 5. rujna 2024.